جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان بیهقی
کوچه شهید اکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸
روابط عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰- فکس: ۸۸۴۹۸۴۶۶
توزیع: مؤسسه نشر گستر امروز نوین ۸۸۷۳۰۹۴۲
چاپ: همشهری
Public@JavanOnline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۹۶۸ | دوشنبه ۲۳ بهمن ۱۴۰۲ | ۲ شعبان ۱۴۴۵ | اذان ظهر: ۱۲:۱۹ |
غروب آفتاب: ۱۷:۴۲ | اذان مغرب: ۱۸:۰۱ | نیمه شب شرعی: ۲۳:۳۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۳۰ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۴ |

نوید پارسا

سایه تولید بر سینمای دفاع مقدس

امسال در میان آثار جشنواره فیلم فجر چند فیلم بیوگرافیک درباره چند سردار شهید شاخص داشتیم و یک فیلم هم درباره مبارزه با داعش. در همه این آثار آنچه بیش از همه به چشم می‌خورد، غلبه پروداکشن بر فیلمنامه و محتوا بود. برای همین می‌توان آثار دفاع مقدسی امسال را به نوعی تکنیک‌زده دانست.

۳

محمدتقی فهیم، منتقد سینما با انتقاد از فیلم‌های دفاع مقدسی جشنواره فیلم فجر امسال می‌گوید: «برخی ارگان‌ها پول قلمبه از بودجه عمومی می‌گیرند، اما فیلم‌هایی که می‌سازند تصنعی است. چرا در این فیلم‌ها هیچ نشانه‌ای از نماز و توکل دیده نمی‌شود. مگر ما مثل اوکراین خواننده و رقاص به ج.ن.گ می‌آوردیم. رزمنده‌های ما اهل سینه‌زنی و دعا بودند. همین فرق گونه دفاع مقدس با فیلم‌های ج.ن.گ.ی است.

در همین ارتباط سعید مستغاثی، کارشناس سینما نیز اینگونه به وضعیت سینمای دفاع مقدس اشاره می‌کند: احمد فیلمی است درباره برهه‌ای از زندگی یکی از قهرمانان و اسطوره‌های این سرزمین یعنی شهید احمد کاظمی که در وصفش همین بس که هر بار سردار شهید حاج قاسم به یادش می‌افتاد، صدایش بغض‌آلود شده و بعضاً می‌گریست که چرا احمد به تنهایی به سفر دیار باقی رفت و او را جا گذارد! در فیلم «احمد»، تنها به حضور شهید کاظمی در جریان کمک‌های پس از زلزله بم پرداخته‌شده که چگونه با روحیه‌ای جهادی و انقلابی، همه نیروها را جمع کرده و در مقابل سستی و کاهلی و اداری‌بازی دولتی‌ها، تمام‌قد به کمک زلزله‌زدگان شتافت، اما متأسفانه امیرحسین ربیعی پس از دو فیلم «لباس شخصی» و «ضد»، آنچنان دقیق و با حساسیت لازم به روحیات و اخلاق و رفتار یکی از برجسته‌ترین سرداران شهید این آب و خاک نپرداخته است. این عدم دقت و حساسیت از انتخاب بازیگر و طراحی کاراکتر شروع شده که شهید کاظمی را از یک شخصیت قاطع و انقلابی و در عین حال نرم‌خو و با اخلاق و مهربان به یک فرد مردد و آمیخته به شک در تصمیم‌گیری‌ها و با اخلاق خشک و یک بعدی بدل ساخته‌است و سپس این ساده‌انگاری به سایر بخش‌های فیلم هم راه یافته تا از همراهان احمد کاظمی، تنها یک جهادگر تندخو و بی‌منطق و یک دولتی پر هیاهو را در کادر خود قرار دهد و از زلزله‌زدگان، مشتی آدم که روی سر و صورتشان خاک پاشیده‌اند و مثل زامبی‌ها حرکت می‌کنند!

مستغاثی به فیلم دفاع مقدسی دیگری هم اشاره می‌کند و می‌نویسد: قرار بوده فیلم «آسمان غرب»، درباره شهید علی اکبر شیرودی از خلبانان دلیر هوانیروز باشد که شجاعت‌ها و رشادت‌های بسیاری به خرج داد، اما به نظرم فیلم، اجحافی آشکار در حق این سردار رشید تاریخ دفاع مقدس است. کاراکتر شیرودی در این فیلم نه‌تنها از لحاظ رزم و نبرد و درگیری‌های عملیاتی، نمود چندانی ندارد، بلکه حتی یکی از مهم‌ترین خصوصیاتش یعنی اخلاق و رفتار دینی‌اش (که زبانزد همه دوستان و یارانش بوده) پنهان یا مغفول‌مانده و تصویری از این ویژگی مهم شهید رؤیت نمی‌شود.

وی درباره فیلم «قلب رقه» نیز اینگونه نظر می‌دهد: «قلب رقه» یکی از آثاری است که قرار است به موضوع مدافعان حرم و نبرد با داعش بپردازد. زحمت زیادی کشیده‌شده و هزینه بسیاری صرف‌شده، اما حکایت معروف همان آسفالتی است که قیر نداشت!

«قلب رقه» هم با همه زحمات و هزینه‌ها، قصه ندارد، شخصیت‌هایش پر از ابهام هستند، فیلم تا زمان زیادی راه نمی‌افتد، یعنی شروع نمی‌شود. ماجراها مشخص نیست و باید بعضاً در ذهن حدس زده شوند. در حالی که فیلمی کاملاً تجاری و جعلی چند سال پیش توسط هندی‌ها درباره نبرد با داعش ساخته شد به نام «تایگر زنده است» با بازی سلمان‌خان که با همه دروغ‌پردازی‌ها و به اصطلاح خالی‌بندی‌ها اما قصه و داستان سرراستی داشت و از ابتدا و در زمان کوتاهی ماجرایش مشخص می‌گردید.

اینکه چرا سینمای دفاع مقدس ما به سمت سکولار نشان دادن شهدا و سرداران شهید تمایل پیدا کرده موضوعی است که به نظر می‌رسد نیاز به آسیب‌شناسی جدی دارد. نکته مهم دیگر درباره سینمای دفاع مقدس ضعف اغلب فیلمنامه‌هاست. ای کاش بخشی از هزینه‌هایی که خرج پروداکشن می‌شود به سمت تقویت فیلمنامه‌ها می‌رفت، اما به نظر می‌رسد این عقلانیت در مدیران فرهنگی ارگان‌ها و نهادهای حامی سینمای دفاع مقدس به چشم نمی‌خورد.

فجر ۴۲

گفت‌وگوی «جوان» با آرش فهیم
منتقد و نویسنده سینمایی درباره جشنواره ۴۲ فیلم فجر

کاش بودجه را به پای فیلمنامه‌ها ریخته بودند

■ مصطفی شاه‌کرمی

تنوع ژانر و جغرافیا و حضور کارگردان‌های فیلم اولی آینده‌دار از محسنات برجسته این دوره از جشنواره فیلم فجر بود، اما ضعف فیلمنامه آنقدر توی ذوق می‌زد که اجازه لذت بردن از فیلم را به مخاطب نمی‌داد. این ضعف آشکار در فیلمنامه اکثر آثار حاضر در جشنواره فجر ۴۲ وقتی بدتر می‌شود که می‌بینیم فیلم‌های حاضر در این دوره از سوی دستگاه‌ها و ارگان‌های مختلف تولید شده‌اند، اما ظاهراً سینمای کشورمان همچنان از چیرگی فرم بر محتوا رنج می‌برد و این درد مزمن سینمای ما دیگر به مرحله حاد رسیده‌است. مشکلی که حتی در آثار پویانمایی هم به شدت به چشم می‌خورد. «جوان» در این ارتباط با آرش فهیم گفت‌وگو کرده است.

۱

■■■

ارزیابی شما از فضای کلی و فیلم‌های حاضر در جشنواره فجر امسال چیست؟

نکته اول، اینکه جشنواره امسال به لحاظ تنوع ژانری و جغرافیایی، یکی از کم‌نظیرترین دوره‌های جشنواره فجر بود که تقریباً در همه ژانرها غیر از ژانر وحشت در جشنواره فیلم داشتیم. همچنین در جشنواره امسال برای گروه‌های سنی مختلف و سلایق گوناگون آثار متنوعی را دیدیم. ضمن اینکه از همه جای ایران در جشنواره امسال از فیلم‌هایی که در تهران ساخته شده بودند تا فیلم‌هایی از سیستان و بلوچستان و جنوب و شمال کشورمان تصویر و نماینده داشتیم. در حوزه انیمیشن هم شاهد حضور آثار خوبی بودیم که در مقایسه با سال‌های گذشته امیدوارکننده‌تر است.

کیفیت آثار این دوره از جشنواره فجر در مقایسه با ادوار گذشته چه وضعیتی داشت؟

کیفیت آثار این دوره از جشنواره در مقایسه با دو، سه دوره اخیر جشنواره در مجموع یک قدم جلوتر بود، هرچند راضی‌کننده نیست؛ چه اینکه فیلم‌هایی را که در حد و اندازه جشنواره فجر نیستند در این دوره شاهد بودیم و به نظر من حدود پنج، شش فیلم می‌توانستند در جشنواره حضور نداشته باشند تا وضعیت جشنواره بهتر باشد و اعتبار آن را کمی بالاتر ببرد و به قول معروف، جشنواره چابک‌تری را شاهد باشیم. به فهرست فیلم‌ها و کارگردان‌ها که نگاه می‌کنیم، چهره‌های جدیدی پا به عرصه گذاشته‌اند و چهل و دومین جشنواره فیلم فجر مانند دوره قبلی معرف نسل جدیدی از فیلمسازها و فیلمنامه‌نویس‌ها خواهد بود. باید به این نکته اشاره کنم که اتفاقاً فیلم‌های خوب این دوره از جشنواره متعلق به همین نسل بودند.

یکی از نقاط ضعف مشترک در بین اکثریت قریب به اتفاق آثار این دوره از جشنواره، ضعف فیلمنامه بود که فیلم‌های متعددی دچار آن بودند

بحث ضعف فیلمنامه آثار در این دوره از جشنواره مثل ادوار قبل مورد تأکید اکثر منتقدان بود. نظر شما در این زمینه چیست؟

به نظرم یکی از نقاط ضعف مشترک در بین اکثریت قریب به اتفاق آثار این دوره از جشنواره، ضعف فیلمنامه بود که فیلم‌های متعددی دچار آن بودند. تقریباً در اکثر آثار، داستان کامل و درست و حسابی را ندیدیم و به‌طور نسبی هر فیلمی را که من دیدم پر از حفره‌ها، ضعف‌ها و نقاط ضعف روایی و داستانی بود، به‌خصوص فیلم‌هایی که از سوی نهادها و ارگان‌ها تولید شده‌اند. به نظرم باید شوراهای فیلمنامه و نظارتی در این ارگان‌ها سختگیری و وسواس بیشتری در انتخاب آثار برای سرمایه‌گذاری و به مرحله تولید رساندن به خرج بدهند. متأسفانه این اتفاق در بین آثاری که امسال تولید شده بودند حداقل در حوزه فیلمنامه وجود نداشت و به نظر می‌رسد که در این ارگان‌ها بحث نظارت بر فیلمنامه دچار اشکال است.

برخی افراد حاضر در محل برپایی جشنواره نسبت به شیوه اجرایی و برگزاری بخش‌های مختلف جشنواره فیلم فجر ایراداتی را مطرح می‌کردند، نظر شما در این رابطه چیست؟

در مورد بحث اجرایی و شیوه برگزاری جشنواره هم نکته‌ای که برای من خیلی بارز بود، بخش‌های بین‌الملل، فیلم کوتاه و مستند بود که به شکل نوعی رفع تکلیفی برگزار شدند و به نظر می‌رسید برگزارکنندگان جشنواره صرفاً جهت رفع تکلیف و فقط به‌خاطر مراعات وجهه و عنوان «بین‌الملل» که به جشنواره فیلم فجر چسبیده، این بخش را برگزار کردند.

تنوع ژانر و جغرافیا در آثار امسال جزو حسن‌های جشنواره بود، اما آیا این تنوع توانست از قالب تصاویر کارت‌پستالی فراتر برود و به معرفی درست جغرافیا و اجزای ژانری که آن را نمایندگی می‌کرد، برسد؟

سؤال شما چند جنبه دارد؛ یکی در مورد ژانر است که برخی فیلم‌ها توانستند در ژانر خودشان خوب جلوه پیدا کنند. فیلمی مثل باغ کیانوش در زمینه سینمای کودک حرف‌هایی برای گفتن داشت، ولی بقیه آثاری که در حوزه کودک نوجوان بودند مشکلاتی داشتند یا مثلاً در حوزه فیلم‌های ژانر دفاع مقدس ما شاهد آثاری بودیم که بیشتر به ژانر اکشن تنه می‌زدند. مثلاً فیلم آسمان غرب با وجود خوش‌ساخت بودن در بحث فیلمنامه بسیار کم‌عمق بود و به سمت تفکر دفاع مقدس و آن حس و حال معنوی نرفت. حتی در بحث شخصیت‌پردازی قهرمان هم ویژگی‌های شخصیت معنوی و اسطوره‌ای شهید شیرودی خیلی لحاظ نشده بود. چند فیلم دیگر ژانر دفاع مقدسی که در جشنواره امسال دیدیم هم همین مشکلات را داشتند و از منظر فضا و حس و حال معنوی جبهه‌ها، چیز زیادی دیده نمی‌شد و به قول شما بیشتر بیگ پروداکشن و با صحنه‌های اکشن و جنگی بودند تا دفاع مقدسی. به نظرم بیشتر تمرکز دوستان روی آکسسوار و تجهیزات جنگی گذاشته شده بود. در مورد تصاویر کارت‌پستالی هم باید بگویم که برخی آثار این دوره از جشنواره به‌خاطر ضعفی که در فیلمنامه آنها وجود داشت، صرفاً شاهد تصاویر کارت‌پستالی از آنها بودیم. فیلمی مثل دروغ‌های زیبا هیچ چیز خاصی نداشت و فقط سعی کرده بود فضای فرهنگی و جغرافیایی کشور بنگلادش را نمایش بدهد. با این حال همین رفتن به سمت نشان دادن تنوع جغرافیایی خود رویکرد قابل دفاعی است.

نظر شما در مورد کارگردان‌های فیلم اولی امسال چیست؟

کارگردان‌های فیلم اولی امسال واقعاً فراتر از انتظار ظاهر شدند و نشان دادند باید در آینده منتظر غافلگیری از سوی آنها باشیم. فکر می‌کنم حداقل پنج، شش اثر این کارگردان‌ها که در بخش فیلم اولی‌ها حاضر بودند هم در بحث محتوا و هم فرم حرف‌های زیادی برای گفتن داشتند، از جمله فیلم پرویزخان که هم فیلم ملی بود و هم فیلم خوش‌ساختی به نظر می‌آمد. همچنین فیلم مجنون در بحث کارگردانی یکی از بخت‌های اول دریافت سیمرغ بهترین کارگردانی برای مهدی شامحمدی است. این دوره از جشنواره فیلم فجر نویدبخش ورود کارگردان‌های فیلم اولی خوش‌فکر و کاربلدی به سینمای کشورمان است.

حکمت

امام کاظم علیه‌السلام:
چگونه کردارت نزد خدا پاک و بالنده باشد، در حالی که دلت را از فرمان پروردگارت بازداشته‌ای و از هوس خود در راه چیره آمدن [آن] بر خردت فرمان می‌بری.
الکافی، ج یک، ص۱۷، ح۱۲

نما | حسین کشتکار

دیدگاه

فجر ۴۲ جشنواره ژانرها و قهرمان ها

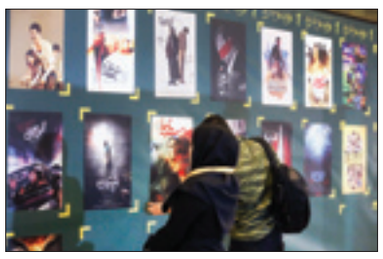

■ افشین علیار

چهل و دومین جشنواره فیلم فجر به لحاظ اجرایی قابل‌قبول برگزار شد و در میان آثار اکران شده امسال هم شاهد فیلم‌های بعضاً متوسط و خوبی بودیم و برخی فیلم‌ها هم فقط چند موقعیت عالی داشتند. در کل ۲۳ فیلم در جشنواره امسال به نمایش درآمد که ۲۳ فیلم با سرمایه‌گذاری نهادها و ارگان‌ها ساخته شده‌بودند.

اساساً زمانی که در فیلم‌های ارگانی متمرکز می‌شویم، یک نکته بسیار مشهود است و آن هم عدم‌پرداخت صحیح به متن و فیلمنامه است و این ایراد به فیلم‌های بخش خصوصی هم وارد است، البته اگر واقعاً منابع مالی همه فیلم‌ها شفاف شود، شاید متوجه بشویم که بخش خصوصی به آن معنی خیلی هم محلی از اعراب ندارد.

درباره فیلم‌هایی که از سوی نهادهای رسمی حمایت شده‌اند، با اینکه به طور مثال آثاری مانند مجنون، احمد، آسمان غرب در ساختار سینمایی کم و بیش می‌توانند مورد قبول باشند، اما محتوای نسبتاً ضعیفی ارائه داده‌اند. با این حال می‌توانند در اکران عمومی مخاطب خودشان را پیدا کنند. از سوی دیگر در جشنواره امسال فیلمسازان اولی سنگ‌تمام گذاشتند که می‌شود از فیلم‌های «باغ کیانوش» یا «پرویزخان» یاد کرد؛ فیلم‌هایی که در متن و اجرا پرداخت‌های درستی دارند و توانسته‌اند در زمان محدود سینما بسترسازی مناسبی داشته‌باشند، «باغ کیانوش» اثری است که مخاطب کودک و نوجوان را به وجد می‌آورد و «پرویز خان» بیوگرافی درستی از پرویز دهداری، مربی دهه ۶۰ تیم ملی ایران دارد.

جشنواره امسال یک سر و گردن از جشنواره سال گذشته بالاتر بود و دلیل آن هم بها دادن به فیلمسازان جوان یا کار اولی است. بخواهیم صریح بگوییم، اساساً کارگردانان صاحبنام به طور نسبی نتوانسته بودند فیلم‌های قابل‌توجهی بسازند، فیلم‌هایی که انگار در تولید دچار یک آشفتگی خاص نوشتاری و سینمایی‌اند؛ مانند «صبح اعدام»، «نبودنت»، «شه‌سوار»، «دست ناپیدا» یا «دروغ‌های زیبا» آثاری که در فیلمنامه و ساختار ضعف‌های جدی دارند و نمی‌توانند مخاطب به دست بیاورند و چه عجیب که «باغ کیانوش» با آن ساختار منسجم در بخش سودای سیمرغ حضور ندارد، اما آن چهار فیلم در هر بخش داوری می‌شوند! این می‌تواند ضعف جدی هیئت انتخاب جشنواره نیز باشد، اما نکته مهم و قابل‌توجه این است که در جشنواره امسال پنج فیلم پویانمایی حضور داشت، اما چرا فیلم‌های پویانمایی در مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور باید حضور داشته‌باشند؟ این توضیح به منظور ضعف این آثار نیست، اما این‌گونه از فیلم‌ها در جشنواره کودک و نوجوان بیشتر می‌توانند جلوه کنند، حضور این فیلم‌ها در جشنواره فیلم فجر نمی‌تواند بازخورد قابل‌قبولی داشته باشد، با اینکه فیلم پویانمایی به شدت می‌تواند فرهنگ‌ساز باشد، اما اکران این گونه از فیلم‌ها در جشنواره‌های تخصصی بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرند. در جشنواره فیلم فجر امسال برخی فیلم‌های اجتماعی نیز حضور داشتند؛ فیلم‌هایی که تأثیرگذاری فرهنگی داشته‌باشند، از سوی دیگر ما با فیلم‌هایی مانند «تمساح خونی» اولین ساخته جواد عزتی هم مواجهیم که اساساً اشتباهی به جشنواره فیلم فجر معرفی شده‌است، چراکه این فیلم می‌تواند برای خندیدن و گیشه باشد، قطعاً نمی‌تواند مخاطب فرهنگی را با خود همراه کند. از سوی دیگر فیلم‌های درام و دغدغه‌مند حاضر در جشنواره امسال توانایی ارتباط با مخاطب را نداشتند.

در جشنواره امسال فیلم‌هایی با محوریت بیوگرافیک حضور گسترده‌ای داشتند که برگ برنده جشنواره امسال محسوب می‌شد. مانند «شهید زین‌الدین»، «شهید احمد کاظمی»، «شهید شیرودی»، «پروین اعتصامی» و «پرویز دهداری» این گونه از فیلم‌ها با هر نوع ساختاری می‌توانند بخش مهمی از سینمای ایران باشند، چراکه باعث پرورش وطن‌دوستی و آشنایی مخاطب جوان ایرانی با این قهرمانان معاصر می‌شوند که می‌تواند تبدیل به فرهنگ ایران‌دوستی شود، به هر جهت جشنواره امسال با هر شکل اجرایی اما به دلیل تعدد ژانرها می‌تواند جشنواره مهمی باشد، جشنواره‌ای که قهرمان می‌سازد، جشنواره فیلم فجر فرهنگ پدید می‌آورد و باید امید را میان مردم بارور کند.

فجر ۴۲

در جشنواره چهل و دوم فجر انجام شد

«پروین» برگزیده داوران چشم‌انداز پاسداشت زبان فارسی

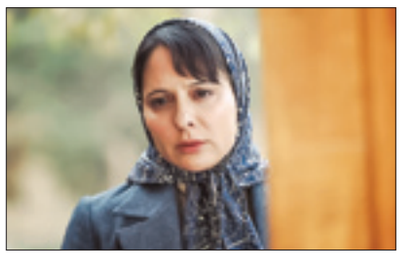

شورای پاسداشت زبان فارسی معاونت صدا و رادیو ایران، فیلم سینمایی «پروین» به کارگردانی محمدرضا ورزی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شریفی‌نیا را به عنوان چشم‌انداز پاسداشت زبان فارسی برگزید.

۴

به گزارش جوان از روابط‌عمومی بنیاد سینمایی فارابی چند سالی از پیشنهاد رادیو ایران برای اختصاص جایزه‌ای ویژه برای پاسداشت زبان فارسی در جشنواره فیلم فجر می‌گذرد. در این بازه زمانی با آنکه این پیشنهاد بسیار با استقبال روبه‌رو شد، اما هنوز سازوکار اجرای آن عملی نشده است. رادیو ایران در این سال‌ها دست‌به‌کار شده و با بهره‌گیری از کارشناسان زبده ادبی و سینمایی به این مهم پرداخته و فیلم‌های برگزیده جشنواره چهل‌ودوم فیلم فجر را از چشم‌انداز پاسداشت زبان و ادب فارسی با این سنجه‌ها معرفی می‌کند.

در بیانیه تیم کارشناسان رادیو ایران درباره نسبت زبان فارسی و فیلم‌های جشنواره فیلم فجر آمده است: زبان فارسی، زبانی تمدن‌ساز و فرهنگ‌آفرین بوده و از ارکان هویت ایرانی به شمار می‌رود. زبانی که شناسنامه ایرانیان است و مجموعه‌ای از زبان‌ها و گویش‌ها را زیر بال و پر خود بارور کرده، چنانکه با این شالوده تمدنی به جایگاهی فراتر از یک زبان و به پایه اَبَرزبانی رسیده است.

زبان فارسی، سرشار از دانش، احساس و اندیشه است و در درازنای قرن‌ها با کوشش هنرمندان، ادیبان و اندیشمندان بی‌شمار با آرایه‌های متنوع ادبی و هنری آراسته شده و در جهان، نامبردار گشته است.

در انتخاب بهترین فیلم در نسبت زبان فارسی شاخصه‌های زیر مورد توجه قرار گرفته است:

توجه به گستره ایران فرهنگی و همبستگی ایرانیان و زبان فارسی به‌عنوان عامل همبستگی و یکپارچگی ایران؛ بهره‌گیری از زندگانی مفاخر ایرانی در ساخت فیلم؛ بهره‌گیری هنرمندانه از ادبیات غنی، اشعار، مثل‌ها و متل‌های زبانزد ایرانی در نگارش فیلمنامه؛ بازآفرینی فضایی ایرانی با بهره‌گیری از ظرایف فرهنگ ایرانی و اسلامی همچون تاریخ، معماری و موسیقی؛ پرهیز از نادرست‌گویی، غلط‌های ویرایشی و گرته‌برداری‌های نادرست.

در ادامه این بیانیه آمده است: شورای پاسداشت زبان فارسی معاونت صدا و رادیو ایران ضمن ارج نهادن به برخی تلاش‌ها در جشنواره مانند فیلم «نوروز»، فیلم «پروین» را برگزیده کارشناسان این شورا اعلام می‌کند. فیلم «پروین» با پاسداشت زبان و ادب فارسی، بزرگداشت مفاخر ایرانی، احترام به جایگاه زن، خانواده و سبک زندگی ایرانی-اسلامی (با گذشت از پاره‌ای کاستی‌ها) برگزیده شورای کارشناسان پاسداشت زبان فارسی رادیو ایران است.

دیدگاه

عباس سلیمی:

گسترش فرهنگ قرآنی عامل مهمی در کاهش جرائم است

عباس سلیمی، قاری برجسته کشور معتقد است اگر بتوانیم مفاهیم قرآنی را در کشور پخش کنیم، شاهد این همه ناهنجاری و نافرمانی و جرائم نخواهیم بود و این مفاهیم در ارتباط با پیشگیری از وقوع جرم می‌تواند تأثیر چشمگیر داشته‌باشد.

چهلمین دوره مسابقات بین‌المللی قرآن کریم ایران در دی‌ماه برگزار شد و حدود ۴۰۰ نفر از ۱۱۰ کشور برای حضور در مسابقات بین‌المللی قرآن جمهوری اسلامی اعلام آمادگی کردند که به نوعی رکورد محسوب می‌شود، زیرا با توجه به وجود تعداد ۵۰ کشور اسلامی در جهان، مسلمانان ساکن در ۶۰ کشور غیر اسلامی هم در مسابقات حضور داشتند که این خود از رشد اسلام‌گرایی در همه کشورهای جهان حکایت دارد.

عباس سلیمی- قاری برجسته قرآن- در خصوص اینکه برگزاری مسابقات قرآنی در کشور تا چه اندازه می‌تواند در عرصه فرهنگی و دینی اثرگذار باشد، به ایسنا می‌گوید: براساس روح حاکم بر برخی از آیات قرآن از جمله این مورد که خداوند خطاب به بندگان در آیه ۱۴۸ سوره بقره می‌فرماید «لِكلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيها فَاسْتَبِقُوا الْخَيراتِ أَينَ ما تَكونُوا يأتِ بِكمُ اللهُ جَميعاً إِنَّ اَللهَ عَلى كلِّ شَيءٍ قَديرٌ؛ هر امتی قبله‌ای دارد که خداوند آن را تعیین کرده‌است؛ و به جای گفت‌وگو درباره قبله، در نیکی‌ها و اعمال خیر، بر یکدیگر سبقت جویید». براساس این آیه خداوند می‌فرماید «هرجا باشید، خداوند همه‌شما را (در روز رستاخیز) حاضر می‌کند؛ زیرا او بر هر چیزی تواناست».

وی ادامه داد: خداوند در این آیه انسان‌ها را به کار خیر دعوت می‌کند

و می‌فرماید در این امر از یکدیگر سبقت بگیرید. همچنین در آیه ۲۱ سوره حدید نیز خداوند می‌فرمایید «سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كعَرْضِ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يؤْتِيهِ مَنْ يشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ؛» رقابت سالم در امور خیر از مواردی است که برای آن توجیه اخلاقی داریم.

این استاد قرآن خاطرنشان کرد: قرآن اشرف موضوعاتی است که انسان با آن سر و کار دارد و چکیده و عصاره کتاب آسمانی که برای هدایت بشر نازل شده و تا قیامت هم پابرجاست و خداوند در آیه ۹ سوره الحجر وعده می‌دهد «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُون، بی‌تردید ما این قرآن را به تدریج نازل کرده‌ایم و قطعاً نگهبان آن خواهیم بود». برای امت اسلام اول یک وظیفه است که برای رواج قرآن در ابعاد مختلف قرائت، حفظ، ترجمه، تفضیل، تدبر و عمل به قرآن و حاکمیت سبک زندگی قرآنی تلاش کنیم.

سلیمی افزود: مسابقات قرآنی جمهوری اسلامی ایران بزرگ‌ترین رویداد قرآنی کشور است و در حال حاضر به صورت نسبی هم‌افزایی و همکاری خوبی داریم، اما کافی نیست، مسلماً اگر همه سازمان‌های دیگر با استفاده از ردیف بودجه‌های فرهنگی و قرآنی خودشان به میدان بیایند و در رابطه با حتی خانواده خودشان برنامه‌ریزی کنند، نفع‌شان به خودشان می‌رسد و بهره‌وری افزایش پیدا می‌کند و قرآن به صورت فراگیر در کشور پخش می‌شود.

این قاری برجسته کشور بیان کرد: اگر بتوانیم مفاهیم قرآنی را در کشور به صورت کامل و مطلوب نهادینه کنیم، شاهد این همه ناهنجاری و نافرمانی و جرائم نخواهیم بود، ضمناً این مفاهیم در ارتباط با پیشگیری از وقوع جرم می‌تواند تأثیری چشمگیر داشته باشد.

سلیمی در پایان گفت: چهلمین دوره مسابقات بین‌المللی قرآن برگزار شد، اما بیشتر از این تعداد مسابقات ملی را داشتیم که روز اول آن در سال ۶۰ بود، البته آن زمان محدود بود، اما امروز در شاخه‌های مختلف برگزار می‌شود که نمونه بارز آن مسابقه محتوایی قم بود که در رابطه با قرآن، مفاهیم دینی، صحیفه سجادیه و نهج‌البلاغه برگزار شد. مسلماً اگر با این سرعت پیش برویم چشم‌انداز آینده بیشتر از همیشه خواهد بود.